

Tarifni broj 2.

Za privremeni boravak u hotelima, motelima, prenočištima i kućnoj radinosti za lica starija od 15 godina plaća se dnevno:

- za lica dr avljane BiH 1,5
- za lica koja nisu dr avljani BiH 3

Za iznajmljivanje nekretnina licima koja nisu dr avljani BiH za jedno lice plaća se dnevno 1,5

Napomena:

Naplata takse po ovom tarifnom broju vrši lice koje pru a usluge smještaja gostiju, odnosno vlasnik ili korisnik nekretnine koja se izdaje.

Tarifni broj 3.

Za dr anje sredstava za igru plaća se godišnje po jednom komadu, odnosno predmetu i aparatu:

1. na bilijar stolove, flipere, automate, pikado i dr. sredstva za igre gdje je dobitak isključivo u određenom broju igara 500
2. na aparate koji donose novac 1.200

Napomena:

1. Pod aparatima koji donose novac podrazumijevaju se elektronski ili mehanički aparati koji tokom igre omogućuju igraču dobitak u novcu ili etonima koji su naplativi u novcu.

2. Ako se sredstva za igru počnu koristiti u drugom polugodištu propisana taksa se umanjuje za 50%.

Tarifni broj 4.

Za dr anje ive muzike u ugostiteljskim objektima plaća se dnevno 20

Tarifni broj 5.

Za zauzimanje trotoara, javnih i slobodnih površina plaća se:

1. za postavljanje stolova ispred ugostiteljskih objekata, poslastičarnica i drugih objekata u svrhu pru anja ugostiteljskih usluga plaća se po jednom stolu dnevno 2
2. za postavljanje stolova, pulteva, tezgi stolova i dr. za prodaju knjiga, razglednica, bi uterije i drugih proizvoda plaća se po prodajnom mjestu dnevno 1

Tarifni broj 6.

Za isticanje plakata i panoa na javnim mjestima određenim za te namjene plaća se jednokratno i to:

- za seriju do 100 kom. 50
- za seriju preko 100 kom. 200
- Za postavljanje stalnih panoa i displeya po 1m 10

Tarifni broj 7.

Za korišćenje slobodnih površina za kampove (šatore, prikolice, automobile), deponije materijala i drugu privremenu upotrebu plaća se dnevno, i to:

- a) za svaki šator 2
- b) za kamp prikolicu 1
- c) za automobil 1

Napomena:

Naplata takse po ovom tarifnom broju vrši lice koje upravlja slobodnim površinama.

VII - KAZNE NE ODREDBE

Član 23.

Novčanom kaznom u iznosu od 500 DEM do 4.000 DEM kazniće se za prekršaj pravno lice:

- ako ne podnese prijavu ili ako da netačne podatke za razrez takse (član 11.);

- ako ne podnese prijavu u roku iz člana 12. ovog zakona;

- ako ne prijavi Poreznoj upravi dan početka i dan završetka organizovanja ive muzike (član 13.);

- ako ne plati taksu u skladu sa članom 14. ovog zakona;

- ako ne podnese prijavu o obračunatoj i plaćenju taksi (član 15.);

- ako ne istakne firmu u skladu sa članom 4. ovog zakona.

Za prekršaj iz prethodnog stava kazniće se odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 200 DEM do 500 DEM.

Član 24.

Novčanom kaznom u iznosu od 200 DEM do 2.000 DEM kazniće se za prekršaj fizičko lice:

- ako ne podnese prijavu ili ako da netačne podatke za razrez takse (član 11.);

- ako ne podnese prijavu u roku iz člana 12. ovog zakona;

- ako ne prijavi Poreznoj upravi dan početka i dan završetka organizovanja ive muzike (član 13.);

- ako ne plati taksu u skladu sa članom 14. ovog zakona;

- ako ne podnese prijavu o obračunatoj i plaćenju taksi (član 15.);

- ako ne istakne firmu u skladu sa članom 4. ovog zakona.

VIII - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 25.

Takse iskazane u Tarifni plaćaju se u određenim iznosima DEM ili u dinarskoj protivvrijednosti ili u HRK, po srednjem kursu DEM koji utvrđuje Narodna banka BiH, a koji va i na dan plaćanja.

Član 26.

Za taksene obaveze nastale do dana stupanja na snagu ovog zakona taksa se plaća po propisima koji su va ili u trenutku nastanka taksene obaveze.

Član 27.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Slu benim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-462-1/97
3. aprila 1997. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Skupštine Kantona Sarajevo,
Mirsad Kebo, s. r.

Na osnovu čl. 18.b. i 39. Ustava Kantona Sarajevo ("Slu bene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96 - ispravka i 3/96 - ispravka), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici održanoj 3. aprila 1997. godine, donijela je

**ZAKON
O IMOVINI KANTONA SARAJEVO**

Član 1.

Ovim zakonom utvrđuje se imovina Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Kanton), preuzimanje, način sticanja, upravljanja i raspolaganja imovinom i druga pitanja koja su u vezi sa imovinom Kantona.

Član 2.

Kanton je pravni sljedbenik Grada Sarajeva (u daljem tekstu: Grad) u imovini i imovinskim pravima, u skladu sa Zakonom o područjima općina SRBiH ("Slu beni list SRBiH", br. 47/62, 6/65, 14/66, 23/67, 3/70, 35/77, 31/78, 22/80, 33/90, 8/91 i 32/91).

Član 3.

Kanton preuzima sva prava i obaveze Grada koje proističu iz imovinsko-pravnih odnosa.

Član 4.

Kanton u potpunosti preuzima imovinu Grada na području Kantona, kao i na drugim područjima gdje je Grad posjedovao imovinu.

Član 5.

Imovinu Kantona, pored imovine stečene preuzimanjem u smislu odredaba čl. 2, 3. i 4. ovog zakona, čini pokretna i nepokretna imovina, prava i novčana sredstva stečena kupovinom ili na drugi način u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 6.

Kanton je vlasnik imovine na području Kantona i to:

1. prirodnih bogatstava i dobara u općoj upotrebi;
2. nekretnina na kojima pravo korištenja i upravljanja imaju mjesne zajednice, udru enja građana i političke organizacije, izuzev sredstava koja su te zajednice i organizacije pribavile iz drugih izvora osim bud eta; sredstava za finansiranje zajedničkih potreba, donacija društvenih pravnih lica i samodoprinosu građana;
3. nekretnina na području Kantona koje su izgrađene ili po drugom osnovu stečene iz sredstava bud eta, sredstava za finansiranje zajedničkih potreba, te sredstava samodoprinosu građana i donacija, kao i imovine koja je stečena i po drugim osnovama, bez obzira da li se kod društvenog pravnog lica kao korisnika vode u poslovnim knjigama odnosno da li su upisane u zemljišne knjige;
4. društvenog kapitala iskazanog u bilansima stanja pravnih lica na dan 31. decembra 1991. godine, odnosno stanja utvrđenih nakon revizije.

Član 7.

Kanton vrši ovlaštenja i obaveze vlasnika po osnovu dr avnog kapitala prema preduzećima i ustanovama koja u cjelini ili djelimično imaju dr avni kapital, u skladu sa zakonom, osim preduzeća i ustanova nad kojima ovlaštenje i obaveze vlasnika vrše nadle ni organi Federacije.

Član 8.

Imovinom Kantona upravlja Skupština Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Skupština).

Predsjednik Kantona i Vlada Kantona mogu raspolagati imovinom u okviru ovlaštenja koja im Skupština prenese posebnim propisom.

Član 9.

Skupština mo e posebnim propisom prenijeti prava vlasništva na druga pravna lica, u skladu sa zakonom.

Član 10.

Vlada Kantona posebnim propisom uredit će način evidentiranja imovine iz čl. 2, 3, 4, 5, 6. i 7. ovog zakona i odrediti organe za njegovo provođenje.

Propis iz prethodnog stava Vlada Kantona će donijeti u roku od 15 dana od dana donošenja ovog zakona.

Član 11.

Odredbe člana 6. ovog zakona primjenjivat će se do donošenja zakona Federacije Bosne i Hercegovine i dr ave Bosne i Hercegovine.

Član 12.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Slu benim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-02-12/97	Predsjedavajući
3. aprila 1997. godine	Skupštine Kantona Sarajevo,
Sarajevo	Mirsad Kebo, s. r.

Na osnovu člana 18.b) Ustava Kantona Sarajevo ("Slu bene novine Kantona Sarajevo", br. 1/96, 2/96 i 3/96) i člana 20. Zakona o Agenciji za privatizaciju ("Slu bene novine Federacije BiH", broj 18/96), Skupština Kantona Sarajevo, na sjednici od 3. aprila 1997. godine, donijela je

ZAKON

O KANTONALNOJ AGENCIJI ZA PRIVATIZACIJU

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom osniva se Kantonalna agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: Agencija) kao upravna organizacija Vlade Kantona, utvrđuje njen pravni polo aj, sjedište, djelokrug i nadle nost, upravljanje, rukovođenje i finansiranje.

II - PRAVNI POLOŽAJ I SJEDIŠTE AGENCIJE

Član 2.

Agencija ima svojstvo pravnog lica.

Agencija je specijalizovana upravna organizacija Vlade Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Vlada Kantona).

Član 3.

Sjedište Agencije je u Sarajevu.

III - DJELATNOST I NADLEŽNOST AGENCIJE

Član 4.

Djelatnost Agencije je obavljanje stručnih i drugih poslova koji se odnose na privatizaciju.

Član 5.

U okviru svoje djelatnosti Agencija vrši naročito:

- organizovanje i podsticanje privatizacije preduzeća na teritoriji Kantona;
- odobrava početne bilanse preduzeća u skladu sa metodologijom za pripremu preduzeća za privatizaciju;

Sarajevo", broj 2/96), Općinsko vijeće Ilijaš, na sjednici održanoj dana 30. aprila 1998. godine, donijelo je

RJEŠENJE

O RAZRJEŠENJU ZAMJENIKA PREDSJEDNIKA KOMISIJE ZA STATUTARNA PITANJA

I

Razrješava se dužnost zamjenika predsjednika Komisije za statutarna pitanja STOMORNJAK SAFETA, zbog podnesene ostavke, sa danom 30. 04. 1998. godine.

II

Ovo rješenje objaviti u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-I-023-26/98
5. maja 1998. godine
Ilijaš

Predsjedavajući
Općinskog vijeća
Džerfer Herić, s. r.

Na osnovu člana 6. Statutarne odluke o organizaciji Općine Ilijaš u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine grada Sarajeva", broj 2/96) i člana 54. Poslovnika o radu Općinskog vijeća ("Službene novine Kantona Sarajeva", broj 2/96), Općinsko vijeće Ilijaš, na svojoj sjednici održanoj dana 30. aprila 1998. godine, donijelo je

RJEŠENJE

O IZBORU ZAMJENIKA PREDSJEDNIKA KOMISIJE ZA STATUTARNA PITANJA

I

Za zamjenika predsjednika Komisije za statutarna pitanja izabran je DŽAFO MUSTAFA.

II

Ovo rješenje objaviti u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Broj 01-I-023-27/98
5. maja 1998. godine
Ilijaš

Predsjedavajući
Općinskog vijeća
Džerfer Herić, s. r.

Ministarstvo finansija

ISPRAVKA

U Zakonu o porezima Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", br. 19/97 i 2/98) u članu 21. stav 1. tačka 2. iza riječi: "poslovne prostorije" treba da stoji zarez, koji je greškom izostavljen.

10. maja 1998. godine
Sarajevo

Ministarstvo finansija
Kantona Sarajevo

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, na osnovu Amandmana XIV na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine i čl. 13, 18, 28. i 29. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 6/95), nakon rasprave, dana 22. jula/srpnja 1997. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da je Zakon o imovini Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 6/97), u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Ova presuda će biti objavljena u "Službenim novinama Federacije BiH" i u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Obrazloženje

Zahtjevom zamjenika premijera broj 021-50/97 od 30. 04. 1997. godine pokrenut je postupak za utvrđenje da li je Zakon o imovini Kantona Sarajevo u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Podnosilac zahtjeva tvrdi da Zakon o imovini Kantona Sarajevo nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Prema članu 6. tačka 1. Zakona, Kanton Sarajevo vlasnik je prirodnih bogatstava i dobara u opštoj upotrebi, a prema Amandmanu VIII na član III. 2. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, nadležnost federalne vlasti i kantona su, pored ostalog, komunikacijska i prometna infrastruktura i iskorištavanje prirodnih bogatstava. Podnosilac zahtjeva dalje navodi da se ove podijeljene nadležnosti, u skladu sa odredbama člana III.3. Ustava Federacije BiH mogu vršiti zajednički ili posebno, ili od strane kantona koordinirano od federalnih vlasti. Kada je riječ o zakonima i propisima koji su obavezujući na cijelom području Federacije, federalna vlast djeluje poštujući nadležnost kantona, specifičnu situaciju u pojedinim kantonima i potrebu za fleksibilnost u provođenju, ali ima pravo utvrđivati politiku i donositi zakone u pogledu svake od ovih nadležnosti. Na osnovu navedenog, podnosilac zahtjeva smatra da, tek kada se federalnim zakonom utvrdi na kojoj imovini pravo raspolaganja ima Federacija, moći će se prenijeti imovinska prava na kantone kao federalne jedinice. Prema odredbi člana 9. Zakona o pretvorbi društvenog vlasništva ("Službeni list RBiH", broj 33/94), pravo vlasništva na imovini na kojoj pravo raspolaganja ima država Bosna i Hercegovina i podjela te imovine između BiH i Federacije BiH će se urediti posebnim zakonom. Preambula Zakona o imovini Kantona Sarajevo navodi da se donošenje Zakona zasniva na odredbi člana 39. Ustava Kantona Sarajevo, što podnosilac zahtjeva ne smatra pravnim osnovom za donošenje Zakona o imovini Kantona Sarajevo, jer je tom odredbom propisano da se imovinom kantona smatraju stvari, prava i novčana sredstva koja su stečena kupovinom ili na drugi način, u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine i Federacije.

U odgovoru na zahtjev, predsjednik Kantona Sarajevo iznosi da je pravni osnov za donošenje Zakona o imovini Kantona Sarajevo u članu 18. tačka b. i u članu 39. Ustava Kantona Sarajevo. U odgovoru se ističe da su, prilikom donošenja Zakona o imovini Kantona Sarajevo, iskorišćena ustavna ovlaštenja sadržana u članu III.3. Ustava Federacije, po kojima kanton može odvojeno regulisati predmetnu oblast, čime nije omogućio Federaciju da koristi svoje ovlaštenje regulisanja odnosa u ovoj oblasti. Ustavna ovlaštenja iz člana III.4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, prema kojim kantoni imaju sve nadležnosti koje nosi izričito povjerenje federalnoj vlasti, jer odredba koja je takođe primijenjena prilikom donošenja zakona čija se ustavnost osporava. U odgovoru se dalje navodi da je cilj donošenja zakona zaštita imovine kojom je raspolagao Grad i državne imovine u pogledu koje Kanton ima ovlaštenja i obaveze vlasnika po osnovu posebnih zakona, te određivanje titulara ove imovine čime se stvara pravna sigurnost u ovoj oblasti, ističući i činjenicu da je Grad Sarajevo prestao da postoji kao pravni subjekt te da je imovina kojom je on raspolagao ostala bez pravne zaštite. Shodno Ustavu kantona, Kanton Sarajevo vrši ovlaštenja koja je ranije imao Grad Sarajevo.

Član V.1.6. e) Ustava Federacije BiH predviđa da je kantonalno zakonodavno tijelo ovlašteno donijeti zakone i druge propise potrebne za izvršavanje svojih nadležnosti. Osnov za donošenje Zakona o imovini Kantona Sarajevo nalazi se u odredbi člana 18 b) i člana 39. Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 1/96). Ovim članovima dato je ovlaštenje Skupštini Kantona da donosi zakone u okviru nadležnosti Kantona, te pravo Kantona da ima svoju imovinu.

Sporni Zakon je donesen kako bi se zaštitili interesi i prava na imovini na teritoriji Kantona Sarajevo, posebno imovine koja je zakonski pripadala prijašnjem Gradu Sarajevo. Odredba člana

4. Zakona ovlašćuje Kanton Sarajevo da preuzme svu pokretnu i nepokretnu imovinu Grada koja se nalazi na području Kantona u svojstvu zakonskog sukcesora bivšeg Grada Sarajevo. Predlagač je osporio samo korišćenje prirodnih resursa, a ne i pravo da Kanton bude vlasnik te imovine. U Ustavu Federacije nije utvrđeno da kanton nema pravo da posjeduje i koristi svoje resurse. Prema odredbi čl. 3. i 4. Zakona o imovini Kantona Sarajevo, Kanton će u potpunosti preuzeti imovinu Grada na teritoriju Kantona kao i ostalim teritorijama gdje Grad ima imovinu.

Obaveze, prava i odgovornosti Federacije Bosne i Hercegovine prema kantonu regulisane su članom III. Ustava Federacije BiH. Prema odredbama Amandmana VII na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, Federacija ima isključivu nadležnost u deset oblasti. Međutim, prema odredbama Amandmana IX na član III.2. Ustava Federacije BiH, federacija i kantoni imaju istovremenu (uporednu/zajedničku) nadležnost u osam oblasti koje isključuju komunikacijsku infrastrukturu, transport i korišćenje prirodnih resursa. Ove nadležnosti, prema članu III.3. Ustava Federacije mogu biti ostvarivane zajedno ili odvojeno ili od strane kantona koordinirano od federalnih vlasti.

Član 6. Zakona o imovini Kantona Sarajevo predviđa da je Kanton vlasnik imovine na svojoj teritoriji koja se tiče prirodnih bogatstava, dobara, u opštoj upotrebi i ostale nepokretne imovine, sve u smislu člana II.2. (k) Ustava Federacije BiH koji svim licima garantuje pravo na imovinu. Član 11. Zakona jasno kaže da odredbe člana 6. Zakona imaju privremeni karakter i da će biti na snazi dok Federacija i država Bosna i Hercegovina ne donesu svoj zakon.

Budući da, u nizu oblasti, između Federacije i kantona nema subordinacije, svaki nivo vlasti prinuđen je obezbijediti i institucionalnu organizaciju izvršavanja zakona. Ustav Federacije odredbom člana III.4. utvrđuje da kantoni imaju sve nadležnosti koje nisu izričito povjerene federalnoj vlasti. U skladu sa tim, ako ne postoji federalni propis koji reguliše materiju o kojoj govori član III.2. Ustava Federacije, radi se o pretpostavljenoj nadležnosti kantona. Kako Federacija nije donijela zakon kojim reguliše materiju javnih dobara, to je učinio Kanton radi zaštite javnih dobara.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Broj U-4/97
22. jula 1997. godine
Sarajevo

Predsjednik
Ustavnog suda Federacije BiH
mr **Mirko Bošković**, s. r.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, na temelju Amadmana XIV na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine i čl. 13, 18, 28. i 29. Zakona postupku o pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 6/95), nakon rasprave, dana 22. srpnja 1997, donio je

PRESUDA

Utvrđuje se da je Zakon o imovini Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 6/97), u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Ova presuda će biti objavljena u "Službenim novinama Federacije BiH" i u "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Obrasci

Zahtjevom zamjenika premijera broj 021-50/97 od 30. 04. 1997. godine pokrenut je postupak za utvrđivanje da li je Zakon o imovini Kantona Sarajevo u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Podnositelj zahtjeva tvrdi da Zakon o imovini Kantona Sarajevo nije sukladan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine.

Prema članku 6. točka 1. Zakona, Kanton Sarajevo vlasnik je prirodnih bogatstva i dobara u opštoj uporabi, a prema Amandmanu VIII na članak III.2. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, ovlasti federalne vlasti i upanije- kantona su, pored ostalog, komunikacijska i prometna infrastruktura i iskorištavanje prirodnih bogatstva.

Podnositelj zahtjeva dalje navodi da se ove podijeljene ovlasti, sukladno odredbama članka III.3. Ustava Federacije BiH, mogu vršiti zajednički ili posebice, ili od strane upanije-kantona koordinirano od federalnih vlasti. Kada je riječ o zakonima i propisima koji su obaveznici na cijelom području federacije, federalna vlast djeluje poštujući ovlasti upanije-kantona, specifičnu situaciju u pojedinim upanijama-kantonima i potrebu za fleksibilnošću u provedbi, ali ima pravo utvrđivati politiku i donositi zakone u svakom od ovih područja. Na temelju navedenog, podnositelj zahtjeva smatra da, tek kada se federalnim zakonom utvrdi na kojoj imovini pravo raspolaganja ima Federacija, moći će se prenijeti imovinska prava na kantone- upanije kao federalne jedinice.

Prema odredbi članka 9. Zakona o pretvorbi društvenog vlasništva ("Službeni list RBiH", broj 33/94), pravo vlasništva na imovinu na kojoj pravo raspolaganja ima država Bosne i Hercegovine i podjela te imovine između BiH i Federacije BiH uredit će se posebnim zakonom. Preambula Zakona o imovini Kantona Sarajevo navodi da se donošenje Zakona zasniva na odredbi članka 39. Ustava Kantona Sarajevo, što podnositelj zahtjeva ne smatra pravnim osnovom za donošenje Zakona o imovini Kantona Sarajevo, jer je tom odredbom propisano da se imovinom kantona smatraju stvari, prava i novčana sredstva koja su stečena kupovinom ili na drugi način, sukladno zakonima Bosne i Hercegovine i Federacije.

U odgovoru na zahtjev, predsjednik Kantona Sarajevo iznosi da je pravna osnova za donošenje Zakona o imovini Kantona Sarajevo u članku 18. točka b. i u članku 39. Ustava Kantona Sarajevo. U odgovoru se ističe da su, prigodom donošenja Zakona o imovini Kantona Sarajevo, iskorištene ustavne ovlasti sadržane u članku III.3. Ustava Federacije, po kojima kanton može odvojeno regulirati predmetno područje, čime nije onemogućio Federaciju da koristi svoje ovlašćenje reguliranja odnosa u ovom području. Ustavne ovlasti iz članka III.4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, prema kojima kantoni imaju sve nadležnosti koje nosi izričito povjerenje federalnoj vlasti, odredba je koja je također primijenjena prigodom donošenja zakona čija se ustavnost osporava. U odgovoru se dalje navodi da je cilj donošenja Zakona zaštita imovine kojom je raspolagao Grad i državne imovine u pogledu koje Kanton ima ovlašćenja i obaveze vlasnika po osnovu posebnih zakona, te određivanje titulara ove imovine, čime se stvara pravna sigurnost u ovom području, ističući i činjenicu da je Grad Sarajevo prestao da postoji kao pravni subjekt te da je imovina kojom je on raspolagao ostala bez pravne zaštite. Shodno Ustavu Kantona, Kanton Sarajevo vrši ovlasti koja je ranije imao Grad Sarajevo.

Člankom V.1.6. e) Ustava Federacije BiH predviđa da je kantonalno zakonodavno tijelo ovlašteno donijeti zakone i druge propise potrebne za izvršavanje svojih nadležnosti. Osnov za donošenje Zakona o imovini Kantona Sarajevo nalazi se u odredbi člana 18 b) i članka 39. Ustava Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 1/96). Ovim člancima dana je ovlast Skupštini Kantona da donese zakone u okviru nadležnosti Kantona, te pravo Kantona da ima svoju imovinu.

Sporni Zakon je donesen kako bi se zaštitili interesi i prava na imovinu na teritoriju Kantona Sarajevo, posebice imovine koja je zakonski pripala prijašnjem Gradu Sarajevo. Odredba

članka 4. Zakona ovlašćuje Kanton Sarajevo da preuzme svu pokretnu i nepokretnu imovinu Grada koja se nalazi na području Kantona u svojstvu zakonskog sukcesora bivšeg Grada Sarajeva. Predlagač je osporio samo korištenje prirodnih resursa, a ne i pravo da Kanton bude vlasnik te imovine. Ustavu Federacije nije utvrđeno da kanton nema pravo da posjeduje i koristi svoje resurse. Prema odredbi čl.3. i 4. Zakona o imovini Kantona Sarajevo, Kanton će u potpunosti preuzeti imovinu Grada na teritoriju Kantona kao i ostalim teritorijama gdje Grad ima imovinu.

Obveze, prava i odgovornosti Federacije Bosne i Hercegovine prema kantonu regulirane su člankom III. Ustava Federacije BiH. Prema odredbama Amandmana VII na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, Federacija ima isključivu nadležnost u deset područja. Međutim, prema odredbama Amandmana IX na članak III.2. Ustava Federacije BiH, federacija i kantoni imaju istodobno (usporednu/zajedničku) nadležnost u osam oblasti koje isključuju komunikacijsku infrastrukturu, transport i korištenje prirodnih resursa. Ove nadležnosti, prema članku III.3. Ustava Federacije mogu biti ostvarivane zajedno ili odvojeno ili od strane kantona koordinirano od federalnih vlasti.

Članak 6. Zakona o imovini Kantona Sarajevo predviđa da je kanton vlasnik imovine na svom teritoriju, koja se tiče prirodnih bogatstava, dobara, u općoj uporabi i ostale nepokretne imovine, sve u smislu članka II.2. (k) Ustava Federacije BiH koji svim osobama garantira pravo na imovinu. Članak 11. Zakona jasno kaže da odredbe članka 6. Zakona imaju privremeni karakter i da će biti na snazi dok Federacija i dr. avna Bosna i Hercegovina ne donesu svoj zakon.

Budući da, u nizu područja, između Federacije i kantona nema subordinacije, svaka razina vlasti prinuđena je osigurati i institucijsku organizaciju izvršavanja zakona. Ustav Federacije odredbom članka III.4. utvrđuje da kantoni imaju sve nadležnosti koje nisu izričito povjerene federalnoj vlasti. Sukladno tome, ako ne postoji federalni propis koji regulira materiju o kojoj govori članak III.2. Ustava Federacije, radi se o pretpostavljenoj nadležnosti kantona. Kako Federacija nije donijela zakon kojim regulira materiju javnih dobara, to je učinio Kanton radi zaštite javnih dobara.

Na temelju izloženog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Broj U-4/97	Predsjednik
22. srpnja 1997. godine	Ustavnog suda Federacije BiH
Sarajevo	mr Mirko Bošković , s. r.

Temeljem članka 28. stavak 3. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 6/95) i članka 19. stavak 2. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 2/96), dajem

IZDOJENO MIŠLJENJE
NA ODLUKU USTAVNOG SUDA FEDERACIJE BOSNE
I HERCEGOVINE U PREDMETU BROJ U. 4/97
OD 24. 07. 1997. GODINE

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine 24. 07. 1997. godine donio je presudu kojom je odbio kao neosnovan zahtjev Zamjenika Premijera da Ustavni sud ustvrdi da Zakon o imovini Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 6/97) nije sukladan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine.

Na sjednici Ustavnog suda, povodom glasanja o navedenoj odluci, nisam se složio sa donesenom odlukom Suda, te sam najavio da ću, suglasno Zakonu o postupku pred Ustavnim

sudom i Poslovniku Ustavnog suda, izdvojiti mišljenje iz slijedećih razloga:

Stupanjem na snagu Ustava Federacije Bosne i Hercegovine dana 30.03.1994. godine nije prestala da postoji Republika Bosna i Hercegovina, kao neovisna država u međunarodno priznatim granicama. U smislu članka IX. 11. (1) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine (prije izmjena učinjenih u lipnju 1996. godine), Skupština Republike Bosne i Hercegovine nastavila je raditi s odgovornostima navedenim u Ustavu Republike Bosne i Hercegovine, dok nije postignut i proveden konačni mirovni sporazum glede Bosne i Hercegovine.

Tijekom postupanja u okviru takvog mandata, Skupština Republike Bosne i Hercegovine donijela je Zakon o pretvorbi društvenog vlasništva, dana 07. studenog 1994. godine (objavljen u »Službenom listu RBiH«, broj 33/94). Po članku 1. točke 1. do 4 ovog Zakona, čija je primjena otpočela 01. siječnja 1995. godine, sva imovina u društvenom vlasništvu, istovjetno navedena kao u članku 6. Zakona o imovini Kantona Sarajevo, postaje vlasništvo Republike Bosne i Hercegovine, ili Federacije Bosne i Hercegovine, s tim da će se, kako je propisano u članku 9. navedenog Zakona, podjela ove imovine između Republike Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine regulirati posebnim zakonom (koji nije donesen). Provedbom pomenutog Zakona, na području Federacije Bosne i Hercegovine prete it dio stvari i sredstava u društvenom vlasništvu postaje državno vlasništvo, pa i sva poduzeća sa društvenim kapitalom, a i prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi. (po odredbama točke 2. Amandmana LXIII. na Ustav Republike BiH iz 1990. godine, prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi su bila u društvenom ili državnom vlasništvu).

Pravne predmnijevke i učinke Zakona o pretvorbi društvenog vlasništva prihvatila je i Ustavotvorna skupština Federacije Bosne i Hercegovine, propisivanjem posebnih odredbi (članci 154. do 161.) u Zakonu o poduzećima, donesenom 16. siječnja 1995. godine (objavljen u »Službenim novinama Federacije BiH«, broj 2/95). Iz pomenutih odredbi slijedi da država, kao vlasnik kapitala, upravlja poduzećima sa cjelovitim ili pretežitim dr. avnim kapitalom, dajući upravljačke ovlasti tijelima Federacije, upanije-kantona i općina, ovisno o značaju poduzeća. Nositelj prava vlasništva na ovoj imovini, kao što je, tijekom implementacije Ustava Bosne i Hercegovine, prestala postojati Republika Bosna i Hercegovina, može biti samo Federacija Bosne i Hercegovine, kao jedan od entiteta u Dr. avni Bosni i Hercegovini, a ne upanija-kanton na čijem je teritoriju imovina, kao federalna jedinica entiteta.

Člankom 6. Zakona o imovini Kantona Sarajevo utvrđen je, međutim, taj kanton- upanija kao nositelj prava vlasništva navedene imovine sa pravom, kako slijedi iz članka 9. ovog Zakona, da tom imovinom i raspolaže. Ovakvim zakonskim reguliranjem došlo je do izvlaštenja Federacije Bosne i Hercegovine i preuzimanja imovine Federacije, a da za takav postupak upanija-kanton nije imala ovlasti u Ustavu Federacije, pa čak ni u Ustavu Kantona- upanije Sarajevo (po odredbama članka 39. Ustava Kantona Sarajevo imovinom ovog kantona- upanije čine stvari, prava i novčana sredstva stečena kupovinom ili na drugi način sukladno zakonima Bosne i Hercegovine i Federacije). Ovim je potvrđeno pravo na imovinu Federacije Bosne i Hercegovine, koje je garantirano i pravnim osobama, pa članak 6. Zakona o imovini Kantona Sarajevo nije sukladan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine (članak II.A. 2.1-k).

Mora se zaključiti da osporeni članak 6. nije sukladan Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine, kada se i ne bi uvažavale odredbe Zakona o poduzećima, a smatralo da Zakon o pretvorbi

društvenog vlasništva nije mjerodavno pravo za Federaciju Bosne i Hercegovine.

Po odredbama Ustava Federacije Bosne i Hercegovine (članak III. 1-c-Amandman VIII) u isključivoj je ovlasti Federacije Bosne i Hercegovine utvrđivanje gospodarske politike. Iz ove ovlasti slijedi pravo da zakonom uredi pretvorbu zatečenog društvenog vlasništva u prijelaznom periodu do pretvorbe u privatno vlasništvo. Ovu ovlast nema upanija-kanton, pa se Kanton-Županija Sarajevo nije mogao oglasiti vlasnikom društvene imovine na svom području. Zajedničke ovlasti Federacije i upanije-kantona koje slijede iz odredbi članka III. 2. d. i i. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine daju samo pravo na zakonsko reguliranje tamo navedenih nadle nosti, a ne i na mijenjanje vlasničkog sustava, tako da se upanija-kanton ne mo e oglasiti vlasnikom sredstava koje čine komunikacijsku i prometnu infrastrukturu i prirodnih bogatstava na temelju ovih ustavnih propisa. Županija-kanton mo e koristiti ovlasti iz članka III. 2 i 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i bez posezanja za vlasništvom na sredstvima na koja se ove ovlasti odnose, pa nije prihvatljiv argument da je, zbog pravne praznine Kanton Sarajevo bio prisiljen da se oglasi vlasnikom društvene imovine. Ovakvo reguliranje ne mo e se opravdati ni ogradom iz članka 11. Zakona o imovini Kantona Sarajevo, da će se odredbe članka 6. pomenutog Zakona primjenjivati do donošenja zakona Federacije i Dr ave Bosne i Hercegovine, jer upanija-kanton ni privremeno ne mo e vlastitim zakonom za sebe pribaviti sve ovlasti koje ima nositelj prava vlasništva. Osporeni članak 6. je u izvjesnoj mjeri u koliziji sa odredbama članka 7. istog Zakona jer ovaj drugi propis dopušta da na području kantona- upanije postoje poduzeća i ustanove nad kojima ovlasti i obveze vlasnika vrše tijela Federacije, no time se ne mijenja njegova bit (da je društveno vlasništvo na stvarima i sredstvima tamo navedenim, zamijenjeno vlasništvom, Kantona Sarajevo).

Iz navedenih razloga nisam se slo io sa donesenom presudom Ustavnog suda, jer ista nije pravno i pravilno utemeljena, obzirom da Sud proglašava Zakon o imovini Kantona Sarajevo, dakle i odredbe članka 6. navedenog Zakona suglasnim Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine, što je po mom mišljenju neprihvatljivo iz razloga koje sam obrazlo io u ovom izdvojenom mišljenju.

31. jula 1997. godine
Sarajevo

Sudac
mr **Mirko Bošković**, s. r.

ODVOJENO MIŠLJENJE SUDIJE DRAŠKA VULETA U PREDMETU BROJ U: 4/97

U predmetu U. 4/97 Ustavni sud je donio presudu kojom je odbio zahtjev zamjenika Premijera, da se utvrdi da Zakon o imovini Skupštine Kantona Sarajevo ("Slu bene novine Kantona Sarajevo", broj 6/97) nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, kao neosnovan. Smatram da je zahtjev osnovan, jer je očigledno da ovaj Zakon nije saglasan Ustavu iz slijedećih razloga.

Zakonom o imovini obuhvaćeno je, pored ostalog, i zemljište na federalnom nivou (Amandman VIII c) na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine), iako utvrđivanje politike korišćenja zemljišta na federalnom nivou spada u isključivu nadle nost Federacije. Samo zbog toga i bez obzira što Federacija nije donijela svoj zakon i uredila odnose u toj oblasti, Zakon nije saglasan Ustavu Federacije, jer kantonalne vlasti nisu ovlaštene izvršavati ni dijelom poslove iz isključive nadle nosti Federacije. Svakako da, s tim u vezi, izuzimam slučajeve delegiranja ili prenosa nadle nosti Kantonu od federalne vlasti.

Pored toga, Zakon o imovini uređenje i odnose glede transportne infrastrukture i korištenja prirodnih bogatstava (član 6. Zakona), a to su zajedničke nadle nosti federalne vlasti i kantona. Mislim da se u zahtjevu osnovano tvrdi da glede nadle nosti iz člana III. 2. Ustava (zajedničke nadle nosti) zakone mo e donositi samo federalna vlast (član III. 3. (3) zadnja rečenica Ustava), a izvršavanje tih zakona prepušteno je kantonu (član III. 3. (4) Ustava). Ovakav stav proizilazi iz citiranih odredaba Ustava, mada bi se u vezi s tim mogla pojaviti dilema s obzirom na odredbe člana III. 3. (1) i (2). Ja te stavove shvaćam tako da su federalna i kantonalne vlasti obavezne da se dogovore o izvršavanju nadle nosti iz člana II. 2. Ustava, ali samo u tom smislu (na to ukazuje član III. 3. (3) i (4) Ustava) u kojoj će mjeri federalna vlast urediti društvene odnose u nekoj od oblasti iz člana III. 2, a u kojoj će se to prepustiti Kantonu da u izvršavanju tog zakona, podzakonskim aktom uredi neko pitanje.

U članu 6. Zakona o imovini uređuje se da je Kanton vlasnik i javnih dobra (dobra u općoj upotrebi), što je takođe ustavnopravno problematično kad su ta dobra u funkciji transportne i komunikacijske infrastrukture, odnosno kad su u pitanju javna dobra koja slu e opštoj upotrebi svih (putevi, trgovi, parkovi, vazdušni prostor i slično). Ustavnopravni re im ovih dobara uređen je u članu III. 2. Ustava Federacije pa uređenje odnosa u pogledu tih dobara spada u zajedničku nadle nost federalne i kantonalnih vlasti, o čemu je bilo riječi. U ovom kontekstu treba osmotriti i zgrade i pokretne stvari kao inventarske predmete koji su dati na korišćenje federalnim organima (tzv. upravno javno dobro). U principu federalni organi bi trebali imati vlasnička ovlaštenja u odnosu na te zgrade i pokretne stvari, a ne Kanton.

Pored toga, neprihvatljivo je i određenje Zakona da se Kanton proglasi nosiocem vlasničkih ovlaštenja i nad imovinom iz člana 6. tač. 2. i 3. Zakona o imovini iz navedenih razloga, s tim da se Kantonu ne mo e osporiti pravo da donosi propise o korištenju lokalnog zemljišta (član III. 4. 7) Ustava Federacije) i imovini čiji je Kanton titular.

Meni se čini neprihvatljivim i tvrdnja da je sporni zakon donesen iz razloga postojanja pravne praznine. Jer, kad je o teritoriju Federacije riječ te praznine nema budući da član IX. 5. (1) Ustava rješava to pitanje. Taj član, naime, produ ava va most svih propisa koji su bili na snazi 30. marta 1994. godine u Federaciji, pod propisanim uslovima (radi se prije svega o Zakonu o osnovnim vlasničkim odnosima, Zakonu o prometu nepokretnosti, Zakonu o pravima i du nostima republičkih organa uprave u korištenju sredstava u društvenoj svojini i sl.). Mo e se ustvrditi da su ovi propisi dijelom anahroni i često neupotrebljivi, da je Federacija u toku tog stanja i da do danas nije donijela odgovarajuće zakone, ali to nije mogao biti razlog da Skupština Kantona donese Zakon o imovini sadr aja koji nije saglasan Ustavu Federacije.

Međutim, ako bi se i prihvatila osnovanom ta tvrdnja, kako se mo e odr ati stav Zakona o imovini (član 9) da Skupština Kantona Sarajevo mo e, posebnim propisom, prenijeti pravo vlasništva na druga pravna lica, u skladu sa zakonom (nije jasno o kojim zakonima je riječ). Moguće je, prema tome, da Kanton vlasnički disponira sa imovinom koja pripada Bosni i Hercegovini, Federaciji Bosne i Hercegovine ili nekom drugom pravnom licu, pa i inostranom pravnom licu ili pak općini i to prije donošenja sistemskih zakona koje je Federacija trebala a nije donijela. Pored toga, ako bi se i prihvatilo postojanje pravne praznine, mislim da Skupština kantona nije mogla urediti vlasničke odnose iz isključive nadle nosti Federacije i nadle nosti iz člana III. 2. Ustava Federacije, nego samo ono na što je ovlaštena u članu III. 4. i III. 3. (4), zadnja rečenica, te u

odnosu na svoju imovinu. Takv stav temeljim, ponovo ističem, na član III. 3 (3) i (4), zadnja rečenica u oba stava Ustava Federacije.

Za mene se neodrživo čini i nastojanje da se neustavnost Zakona hoće "spasiti" tvrdnjom da je "privremen" (član 11), jer se propisuje da će mu se odredba člana 6. primjenjivati do donošenja federalnog ili državnog zakona te da će se nakon donošenja tih zakona moći mijenjati ili čak staviti van snage. Prvi dio tvrdnje se ne može osporiti, ali zar je prihvatljivo i održivo prihvatiti neustavnost Zakona za bilo koje vrijeme trajanja. Dodao bih i to, ko može tvrditi koliko će trajati ta privremenost i da li će Kanton nakon donošenja nekog od tih zakona ući u proceduru njegovog mijenjanja, a da ne govorim stavljanja van snage. U vezi s tim je i član 9. Zakona i mogućnost da organi kantona i

faktički, do izmjene Zakona o imovini, a ne samo formalno pravno, prenosom vlasništva na druge, razvlaste državu Bosnu i Hercegovinu, Federaciju ili druga pravna lica u odnosu na njihovu imovinu.

Polazeći od navedenoga smatram da je Zakon o imovini Skupštine Kantona Sarajevo nesaglasan Ustavu Federacije, jer je sasvim sigurno da Kanton nema ni Ustavna ni bilo koja druga ovlaštenja da svojim zakonom proglasi tuđu imovinu svojom i da sam sebe ovlasti da s tom tuđom imovinom raspolaže na način na koji to smatra potrebnim i opravdanim.

26. jula 1997. godine
Sarajevo

Sudija
Draško Vuleta, s. r.

SADRŽAJ

KANTON SARAJEVO

Vlada Kantona Sarajevo

1. Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o ovlaštenju Zavoda za izgradnju Kantona Sarajevo za obavljanje procjene vrijednosti imovine (objekata) 353
2. Odluka o utvrđivanju početne vrijednosti imovine (objekta) Tvornice čokolade i kandita UPI »Zora« Sarajevo 353
3. Odluka o utvrđivanju početne vrijednosti imovine (objekta) UPI Distributivni centar Rajlovac 354
4. Odluka o utvrđivanju početne vrijednosti objekta "Mini pivara i pivnica" "Bosnia hotela i restorana" d.o.o. 354
5. Odluka o utvrđivanju početne vrijednosti objekta "Teatar klub" "Bosnia hotela i restorana" d.o.o. 355
6. Odluka o utvrđivanju početne vrijednosti kompleksa objekata IBP "Had ići" d.j.l. Had ići 355
7. Odluka o utvrđivanju početne vrijednosti imovine (objekta) PDI "Bjelašnica" d. d. Had ići 355
8. Uredba o stručnom upravnom ispitu slu benika srednje školske spreme 356
9. Odluka o davanju saglasnosti Javnom preduzeću "Televizija Kantona Sarajevo" za osnivanje javnog medija "Program Televizije Kantona Sarajevo" 359
10. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila javne ustanove "Narodno pozorište" Sarajevo 360
11. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Koncertna agencija" Sarajevo 360
12. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "MES - Međunarodni teatarski i filmski festival, Sarajevo" 360
13. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Collegium artisticum", Sarajevo 360
14. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Kamerni teatar 55, Sarajevo" 360
15. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Bosanski kulturni centar", Sarajevo 360
16. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Sarajevska filharmonija", Sarajevo 361
17. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Sarajevski ratni teatar - SARTR", Sarajevo 361
18. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Pozorište mladih", Sarajevo 361
19. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Istorijski arhiv", Sarajevo 361

20. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Kantonalni zavod za zaštitu kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa, Sarajevo" 361
21. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Biblioteka grada Sarajeva" 361
22. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Muzej grada Sarajevo" 362
23. Odluka o davanju saglasnosti na Pravila Javne ustanove "Sportski centri Kantona Sarajevo" 362
24. Odluka o davanju saglasnosti Upravnom odboru Javne ustanove "Kantonalni centar za socijalni rad" Sarajevo, za imenovanje direktora 362
25. Odluka o davanju saglasnosti Upravnom odboru JP NIO "Slu ben list BiH" Sarajevo na godišnji iznos pretplate za "Slu bene novine Kantona Sarajevo" 362
26. Odluka o imenovanju vršioca dužnosti direktora Javnog preduzeća "Televizija Kantona Sarajevo" 362
27. Rješenje o imenovanju predsjednika i članova Upravnog odbora Javnog preduzeća "Televizija Kantona Sarajevo" 362
28. Rješenje o imenovanju predsjednika Upravnog odbora Javne ustanove "Biblioteka grada Sarajeva" 363
29. Rješenje o prihvatanju ostavke direktora Uprave za upravno rješavanje u stambenoj oblasti 363
30. Rješenje o imenovanju direktora Uprave za rješavanje u stambenoj oblasti 363
31. Rješenje o imenovanju direktora Zavoda za informatiku i statistiku Kantona Sarajevo 363
32. Rješenje o davanju odobrenja Udruženju građana Kantona Sarajevo Društvo filatelista i numizmatičara Sarajevo za unošenje naziva "Kanton Sarajevo" u naziv Udruženja 363

Ministarstvo privrede

1. Rješenje o razrješenju članova Upravnog odbora preduzeća "Liftovi" Sarajevo 363
2. Rješenje o imenovanju člana Upravnog odbora preduzeća "Liftovi" Sarajevo 364
3. Rješenje o razrješenju člana Upravnog odbora preduzeća "Sarajevo publishing" Sarajevo 364
4. Rješenje o imenovanju člana Upravnog odbora preduzeća "Sarajevo publishing" Sarajevo 364
5. Rješenje o razrješenju članova Upravnog odbora preduzeća "Žekom" Sarajevo 364

**USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE**

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu gradonačelnika Grada Sarajeva za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u odnosu na Zakon o imovini Kantona Sarajevo, na osnovu člana IV.C.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine u vezi Amandmana XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon provedene javne rasprave na sjednici održanoj dana 26. januara 2010. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da je odredbama čl. 2., 3., 4. i 5. Zakona o imovini Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj 6/97) povrijeđeno pravo Grada Sarajeva na lokalnu samoupravu.

Presudu objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

OBRAZLOŽENJE

Gradonačelnik Grada Sarajeva (u daljnjem tekstu: podnosilac zahtjeva), podnio je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije), zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u vezi Zakona o imovini Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu: Zakon o imovini). U zahtjevu je navedeno, da je odredbama čl. 2., 3., 4., 5. i 10. Zakona o imovini povrijeđeno pravo Grada Sarajeva na lokalnu samoupravu, što proizilazi iz Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Ustava Kantona Sarajevo i Evropske povelje o lokalnoj samoupravi koja je sastavni dio zakonodavstva Bosne i Hercegovine. Tako je u Evropskoj povelji o lokalnoj samoupravi navedeno, da lokalne vlasti u skladu sa ekonomskom politikom zemlje na odgovarajući način imaju vlastite izvore finansiranja i da mogu slobodno raspolagati sa tim sredstvima, član 9. tačka 1, te pravo i obavezu, da lokalne vlasti budu konsultovane u najvećoj mogućoj mjeri u svim stvarima koje ih se direktno tiču, član 4. tačka 6.

Kad je u pitanju Ustav Federacije Bosne i Hercegovine podnosilac zahtjeva navodi da je Grad Sarajevo glavni grad Kantona, Federacije Bosne i Hercegovine, a prema Ustavu Bosne i Hercegovine, glavni grad Bosne i Hercegovine. Ističe, da je Amandmanom XVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine propisano, da se za područje dvije ili više općina koje su urbano i teritorijalno povezane svakodnevnim potrebama građana, formira Grad kao jedinica lokalne samouprave, a da je Amandmanom XXVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine propisano, da će Ustavom Kantona biti uređeno koje općine ulaze u sastav Grada Sarajeva. Amandmanom I na Ustav Kantona Sarajevo propisan je teritorijalni obuhvat Grada, te određeno da se nadležnost i unutrašnja organizacija Grada Sarajeva uređuje Statutom Grada Sarajeva. Iz tih razloga Statutom Grada Sarajeva pored ostalog, uređeno je i pitanje prihoda i imovine Grada Sarajeva shodno ustavnim određenjima, međutim pitanje imovine nije stvarno riješeno, jer Kanton Sarajevo postupa na sasvim drugačiji način. Konkretno, podnosilac zahtjeva navodi da je Zakonom o imovini Kantona Sarajevo, Kanton Sarajevo u potpunosti preuzeo imovinu Grada na području Kantona kao i u drugim područjima gdje je Grad posjedovao imovinu sa obrazloženjem, da je cilj zaštititi imovinu Grada Sarajeva, imajući u vidu da je Grad, prestao da postoji kao pravni subjekt i da je ta imovina sa kojom je raspolagano ostala bez pravne zaštite. Podnosilac zahtjeva tvrdi, da je takva konstatacija neodrživa, da je suprotna Evropskoj povelji o lokalnoj samoupravi, te odredbama Ustava Bosne i Hercegovine i Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Zbog svega navedenog ističe, da je Kanton Sarajevo povrijedio pravo na lokalnu samoupravu Grada Sarajeva i to odredbama čl. 2., 3., 4., 5. i 10. Zakona o imovini. Predlaže, da Ustavni sud Federacije nakon provedene javne rasprave utvrdi da je povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Grada Sarajeva od strane Kantona Sarajeva.

U odgovoru na podneseni zahtjev od 21.10.2009. godine, koji je Zakonodavno-pravna komisija Skupštine Kantona Sarajevo, dostavila Ustavnom sudu Federacije navedeno je, da je donošenjem Ustava Kantona Sarajevo, (Ustav donesen 11.03.'96. godine), na području Kantona Sarajevo prestalo funkcionisanje Grada Sarajeva. Ovakvo pravno rješenje je u skladu sa članom 14. Zakona o federalnim jedinicama - kantonima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/96), jer Kanton Sarajevo u svom sastavu nema Grada Sarajeva, kao posebne teritorijalne jedinice. Navodi, da je Zakon o imovini utvrdio da je Kanton Sarajevo pravni nasljednik Grada Sarajeva u imovini i imovinskim pravima, da preuzima prava i obaveze Grada koje proističu iz imovinsko pravnih odnosa i da Kanton preuzima u potpunosti imovinu Grada na području Kantona kao i na drugim područjima gdje je Grad posjedovao imovinu. Tu imovinu čine pokretne i nepokretne stvari, prava i novčana sredstva stečena kupovinom ili na drugi način, ali da će se to privremeno primjenjivati dok Federacija Bosne i Hercegovine i Bosna i Hercegovina ne donesu odgovarajuće zakone o imovini. Navode, da Grad Sarajevo kao

nova jedinica lokalne samouprave nije pravni nasljednik prijeratnog Grada Sarajeva, ne obuhvata istu teritoriju prijeratnog Grada Sarajeva, nego samo četiri općine, pa iz tih razloga ne može biti pravni nasljednik nekadašnjih 10 općina. Ističu, da imovina nove jedinice lokalne samouprave u Kantonu Sarajevo može biti samo ona imovina koju steknu poslije osnivanja. Imovina koja je preuzeta Zakonom o imovini je imovina koju je Grad Sarajevo imao kada je u svom sastavu imao 10 općina, te da je veći dio te imovine pripadao Gradu Sarajevu na osnovu dogovora općina koje su se nalazile u njegovom sastavu. Pored navedenog napominju, da je Zakon o imovini cijenio Ustavni sud Federacije i da je svojom Presudom broj U- 4/97 od 22.7.1997. godine utvrdio, da je Zakon u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Kad je u pitanju član 10. Zakona o imovini, Vlada Kantona Sarajevo donijela je Uredbu o evidenciji imovine Kantona Sarajevo, prema kojoj evidenciju imovine vrše pravna lica i drugi organi kojima je povjereno korištenje imovine Kantona iz čl. 2., 3., 4., 5., 6. i 7. Zakona. Na osnovu te evidencije, vodi se jedinstvena evidencija imovine Kantona Sarajevo po subjektima u Odjeljenju za dokumentaciju u Ministarstvu prostornog uređenja i zaštite okoliša. Imajući u vidu da se radi o zahtjevu odnosno o već presuđenoj stvari, smatraju da se zahtjev Grada Sarajeva za zaštitu prava na lokalnu samoupravu treba odbiti.

Nakon provedenih procesnih radnji i održane javne rasprave, na kojoj je podnosilac zahtjeva ostao kod svojih navoda, a predstavnici Kantona Sarajevo su osim iznesenog na odgovor na podneseni zahtjev naveli, da se radi o presuđenoj stvari, i da Grad Sarajevo nema aktivni legitimitet u ovom ustavno-sudskom predmetu.

Ustavni sud Federacije je u okviru postavljenog zahtjeva odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pri razmatranju ovog zahtjeva, pošlo se od odredbi Ustava Bosne i Hercegovine i Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koji su još 1994. i 1995. godine utvrdili, da je Sarajevo glavni grad Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno glavni grad Bosne i Hercegovine. Prema tome, ustavnim određenjem utvrđen je pravni subjektivitet, koji Kanton Sarajevo ne može u postupku zaštite prava na lokalnu samoupravu dovesti u pitanje. Pri razmatranju ovog zahtjeva, a polazeći od već navedenih činjenica, potrebno je imati u vidu odredbe Amandmana XVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, koje se odnose na "gradske vlasti". U njima je propisano "da se formira grad kao jedinica lokalne uprave i samouprave u skladu sa zakonom". Ova ustavna odredba donesena je skoro godinu dana prije donošenja Zakona o imovini. Ona se odnosi na "gradske vlasti" što neosporno podrazumijeva da se, prije svih ostalih gradova odnosi baš na Grad Sarajevo. Ovom ustavnim odredbom se pored ostalog normiraju nadležnosti grada i njegovi prihodi uz izričitu konstataciju, da je grad "jedinica lokalne uprave i samouprave".

U ovakvoj pravnoj situaciji Skupština Kantona Sarajevo je trebala Grad Sarajevo tretirati kao jedinicu lokalne samouprave, a onda voditi računa i o Evropskoj povelji o lokalnoj samoupravi koju su već od 1994. godine dužni poštovati svi subjekti u Federaciji Bosne i Hercegovine, jer međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava, čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine, (član VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine). Pored toga, treba imati u vidu Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 49/06), gdje je članom 58. stav 2. regulisano "da su kantoni dužni usaglasiti svoje zakone sa ovim Zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim Zakonom, u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu" (Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine stupio na snagu 7.9.2006. godine), što u konkretnom slučaju, Kanton Sarajevo nije izvršio. Zbog svega naprijed navedenog, potrebno je istaći, da materija koja je regulisana Zakonom o imovini treba biti ponovno predmet zakonodavne aktivnosti Kantona Sarajevo, uz aktivno sudjelovanje podnosioca zahtjeva i općina u sastavu Grada Sarajeva. Cilj je iznalaženje kvalitetnih rješenja pri čemu bi svaki nivo vlasti raspolagao sa imovinom neophodnom za vršenje svojih ustavnih i zakonskih nadležnosti. S obzirom na postojanje i istek zakonskog roka za usaglašavanje Zakona o imovini sa Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, a pri tome imajući u vidu aktivnosti oko popisa i raspodjele državne imovine koja je u toku u Bosni i Hercegovini, Ustavni sud Federacije nije konkretizovao rok za usaglašavanje ovog Zakona.

Sud se nije upuštao u ocjenu sadržaja Zakona o imovini, s obzirom, da je utvrdio povredu prava na lokalnu samoupravu proceduralnog karaktera u odnosu na Grad Sarajevo. Odredba člana 10. Zakona o imovini je osnov za donošenje provedbenog propisa, kojim će se utvrditi način evidentiranja imovine, u konkretnom slučaju Uredbe o evidentiranju imovine Kantona Sarajevo i određuju organi za evidentiranje imovine, a ne raspolaganje imovinom.

Prigovor predstavnika Kantona Sarajevo, da se radi o presuđenoj stvari i da Grad Sarajevo nema aktivni legitimitet nisu osnovani iz razloga, što je Ustavni sud Federacije povodom zahtjeva zamjenika Premijera Federacije Bosne i Hercegovine za ocjenu ustavnosti Zakona o imovini, svojom Presudom broj U-4/97 od 22.7.1997. godine koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije BiH", broj 20/98" utvrdio, da je Zakon o

imovini u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Međutim, u ovom ustavno-sudskom predmetu odnosno u konkretnom slučaju, radi se o zaštiti prava na lokalnu samoupravu. Grad Sarajevo kao jedinica lokalne samouprave nalazi se u Kantonu Sarajevo, pa je neosporno da ima pravni interes za pokretanje postupka za zaštitu prava na lokalnu samoupravu, jer Zakon o imovini tretira imovinu koja se nalazi i na teritoriji Grada Sarajeva.

S obzirom na navedeno riješeno je kao u izreci ove Presude.

Ovu Presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno, u sastavu: mr. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, mr. Ranka Cvijić, Domin Malbašić, Aleksandra Martinović i mr. Faris Vehabović, sudije Suda.

Broj U-18/09
26. januara 2010. godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije BiH
Mr. **Kata Senjak**, s. r.